

Sygn. akt IV CSK 114/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Państwowego Gospodarstwa Leśnego
Lasów Państwowych Nadleśnictwa C.

przy uczestnictwie H. B. , Gminy C. i Skarbu Państwa
- Starosty W.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie
i o rozgraniczenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 października 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w G.

z dnia 30 września 2015 r., sygn. akt III Ca (...),

1) odrzuca skargę kasacyjną;

**2) zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki H. B.
kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt) tytułem kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w G. oddalił apelację wnioskodawcy Skarbu Państwa – Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasów Państwowych – Nadleśnictwa C. od postanowienia Sądu Rejonowego w W. z dnia 16 marca 2015 r., którym oddalone zostało żądanie wnioskodawcy o stwierdzenie nabycia w drodze zasiedzenia opisanych nieruchomości oraz dokonano rozgraniczenia pomiędzy wskazanymi działkami uczestników według stanu prawnego.

Skarb Państwa zastępowany przez radcę prawnego, ustanowionego przez Nadleśniczego Nadleśnictwa C. wniósł skargę kasacyjną, zaskarżając postanowienie Sądu Okręgowego w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodne z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (j.t.: Dz.U. z 2013 r., poz. 1150 ze zm., dalej: „uPGSP”), w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 12 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz.U. Nr 79, poz. 660), do zadań Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa należy wyłączne zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przed Sądem Najwyższym, z zastrzeżeniem art. 8b ust. 5. Zastrzeżenie to przewiduje, że w przypadku przekazania podmiotowi reprezentującemu Skarb Państwa do prowadzenia sprawy lub grupy spraw, w których zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną, jest obowiązkowe, podmiot ten wykonuje zastępstwo procesowe Skarbu Państwa również przed Sądem Najwyższym. Możliwość przekazania przez Prokuratorię Generalną zastępowania Skarbu Państwa innemu podmiotowi, stosownie do art. 8b ust. 1, dotyczy tylko przypadków zastępstwa obowiązkowego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 tej ustawy. W art. 8 ust. 1 pkt 2b wymienione zostały sprawy o zasiedzenie, jeżeli wartość przedmiotu sprawy przewyższa 1000 000 zł. Przepis ten nie obejmuje jednak spraw o rozgraniczenie, w których zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną przed sądami powszechnymi nie jest obowiązkowe. Wobec tego na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy

o Prokuraturii, w postępowaniu przed Sądem Najwyższym toczącym się w sprawie o rozgraniczenie, zastępstwo Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną jest wyłączone. Skoro doszło do połączenia żądania o stwierdzenie zasiedzenia z żądaniem rozgraniczenia nieruchomości, w odniesieniu do obu tych żądań ma zastosowanie art. 4 ust. 1 pkt 1 uPGSP. Oznacza to, że do wniesienia skargi kasacyjnej w takiej sprawie w imieniu Skarbu Państwa uprawniona jest wyłącznie Prokuratoria Generalna, natomiast pozbawiony jest zdolności postulacyjnej podmiot działający w postępowaniu przed sądami powszechnymi jako stacio fisci Skarbu Państwa, reprezentowany przez radcę prawnego lub adwokata.

Sąd Najwyższy wskazał (por. postanowienia z 30 sierpnia 2006 r. I CSK 192/06 (niepubl.), z 31 sierpnia 2006 r. I CZ 47/06 (OSNC 2007, Nr 5, poz. 75) i z 12 grudnia 2006 r. I CSK 415/06 (niepubl.), z dnia 30 stycznia 2014 r., V CSK 227/13, niepubl.), że z art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy o Prokuraturii wynika także norma o charakterze procesowym przyznająca zdolność postulacyjną przed Sądem Najwyższym wyłącznie Prokuraturii Generalnej i pozbawiająca jednocześnie tej zdolności adwokatów i radców prawnych. Przepis art. 87¹ § 3 k.p.c. należy zatem interpretować w ten sposób, że w sprawach, w których obowiązuje wyłączone zastępstwo Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną, nie jest dopuszczalne zastępowanie go przez jakikolwiek inny podmiot. Obejmuje to także czynności związane z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowane przed sądem niższej instancji, takie jak wniesienie skargi kasacyjnej. Stanowisko to znajduje zastosowanie także w niniejszej sprawie.

Z tych względów, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną, jako niedopuszczalną, bowiem wniesioną przez osobę nieuprawnioną. Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego wynika z zasady przewidzianej w art. 520 § 3 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

